

En betydelig prioritering af flaskehalsindsatsen fra regeringens side vil fortsat være et vigtigt element, også i en fremtidig indsats mod strukturarbejdsledigheden. Men den regionale indsats er naturligvis af afgørende betydning, således at man gør brug af en række arbejdsmarkedspolitiske redskaber, som også er nævnt i arbejdsministerens redegørelse som f.eks. informationskampagner, således at virksomhederne er klar over, at man i god tid skal anmelde arbejdskraftbehov over for arbejdsformidlingen, så de nødvendige uddannelser kan sættes i kraft. Det var også det, jeg nævnte indledningsvis. Uddannelsesplanlægning er her et vigtigt element.

Arbejdsformidlingens overvågning er også vigtig, så man sikrer en tæt kontakt til virksomheder, brancheorganisationer og faglige organisationer på arbejdsmarkedet. Historien om, at arbejdsformidlingen har besøgt virksomheder seks gange på et år, og at man alligevel ikke har opfanget noget behov for brug af arbejdskraft, er selvfølgelig uacceptabel, men jeg vil også godt sige, at sådanne historier har, når de har været undersøgt nærmere, været uden hold i virkeligheden.

Samarbejdet mellem arbejdsformidlingen og uddannelsesinstitutionerne er naturligvis også vigtigt, så man har den optimale indsats fra den side.

Jeg vil også godt tage fat i det punkt i redegørelsen, der omtaler arbejdsmarkedsindsatsen. Denne flyttes fra kommunerne, således at kommunerne ved de øgede aktiviteter på arbejdsmarkedet efterhånden fritages for en del af jobtræningskvoterne, idet langtidsledige drejes over mod beskæftigelse i private virksomheder. Det kan ske enten via den flaskehalsindsats, der fortsættes, og som der er afsat betydelige beløb til, dels i de regionale arbejdsmarkedsråd og dels i finansloven, eller det kan ske ved rotationsprojekter, hvor man får medarbejdere på arbejdspladsen ud i uddannelse og får ledige ind via en uddannelsesindsats.

Ikke mindst en række vellykkede jobrotationsprojekter viser, at en samlet og velgennemtænkt arbejdsmarkedspolitik virker. Når virksomhederne via arbejdsmarkedsreformen sammen med arbejdsformidlingen uddanner og ansætter ledige og samtidig dækker uddannelse af egne medarbejdere ind, så får man netop den perspektivrige arbejdsmarkedsindsats, der er så vigtig.

Jeg synes, der er grund til at takke arbejdsministeren for redegørelsen. Den peger på en række muligheder og perspektiver, som der kan følges op på.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det, der kalder mig herop, er hr. Jens Peter Vernersens bemærkninger om, at nu skal man ikke gentage de fejltagelser, som skete under den borgerlige regering for 10 år siden. Skulle vi nu ikke lige klappe hesten og lade være med at lave historieforfalskning? Den regering, vi har i dag, har en helt anden gunstig mulighed for at undgå de ting, som skete med overophedning af økonomien for 10 år siden.

I dag har vi tordnende overskud på betalingsbalancen, noget, der blev lagt til rette under den borgerlige regering, skulle jeg hilse og sige i sandhedens interesse. I dag har vi i udgangssituationen en meget, meget lav inflation, blandt de allerlaveste inflationstakter i Europa og i verden – også noget, der blev lagt til rette under den borgerlige regering, skulle jeg hilse og sige.

Så vidt jeg erindrer, var der i oktober 1982 en stor og meget vigtig afstemning her i Folketingssalen, hvor det drejede sig om at suspendere den automatiske prístalsregulering af lønningerne. Socialdemokratiet stemte imod, men heldigvis var der et ansvarligt flertal i Folketinget, der fik suspenderet den ordning, og det var afgørende med til at få løn- og dermed prisinflationen ned. Jeg har ikke oplevet, at Socialdemokratiet har stillet forslag om at genindføre denne vanvittige, ødelæggende, velfærdsnedbrydende og arbejdsløshedsfremkaldende ordning.

Man har lov til at blive klogere. Jeg må sige, når det drejer sig om Socialdemokratiet: Det kan også kun gå den vej.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg har i dagens anledning læst lidt i en bog, der hedder »Danske Pengeinstitutter«, udgivet af Nationalbanken. Fra den vil jeg godt citere: »Opsvinget igennem 1984 til 1986 resulterede i en næsten katastrofeagtig stigning i underskuddet på betalingsbalancen.«

Det var dér, problemerne startede. Man havde ikke på daværende tid styr på opsvinget. Det ved hr. Frank Dahlgaard. Jeg nævner det kun som en indskudt sætning i mit indlæg, fordi jeg synes, det er vigtigt, at vi lærte af de fejl, der